

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ PAUL MARGUERITE

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ

ΥΧΤΑ βαθιά... Νύχτα γλυκειά...
 "Ο στρατηγός ντ' Γούρκ, προσοπαζής του ύπουργείου των Στρατιωτικών, βγήκε με κέρα εξαίρετο από τη Λαζαί. Είχε φάει θαυμάσια, ήμει μερικά ποτήρια έλακτου κρασιού και τώρα έκοβε ήσυκως βολύτες στη δεινροστομική καπνίζοντας μαζάρια το ποδό που α' ανασπένοντας τη νυχτερινή δροσιά...
 Τέλος, αντίκρισε μια κομψή και λυγρή κοπέλλα, να κάθεται σ' ένα παγκάκι της έσημηκης δεινροστομικής μόνης της. Στο φώς του πλάσιου φαναριού είδε ότι ήταν μια ξανθά νεαρή κυρία, γοητευτικής καλλονής!

Λαχτάρησε ο στρατηγός, από αντίκρισμά της "Αν και ήταν κάπου πενήντα χρόνων σχεδόν, ο κώμος ντ' Γούρκ, δέν φαινόταν ώστόσο ούτε σαράντα. Τόσο λεπτό και λυγρό κομψή είχε, κομψότατο μέσα στη φανταστική στολή του, και τόσο άσπυρο ήταν το άρρανελά προσώπου του!

"Εστριψε λοιπόν το άλαφρογαζό και ώραιο μουστάκι του, και κάθισε πλάι στην κυρία: Διήκουσε γιά περσιμένες τη θραυιά αούτι, και γιά ρομαντικές καταστάσεις...

Σαρκαστικά, σάστισε, πόν άσπυρο προλήθη να ξεστομίσει τη φιλοτρονητική ώρασι, την άσπια είχε κάλως σκεδιάσει από μυαλό του... Είχε άντληψη, ότι ή θελκτική και νεαρή κυρία έκλαιγε βαθιά και με λυγμούς!"

Μιά άσπασάστη συμπάθεια και ένας αδόκιμος έστοπισμός, έξοανησαν τότε στην ψυχή του μετώκουτου στρατηγού. "Έγινε κοντά στην κυρία, τη χαρέτισσε, και της ψιθύρισε άσφά:

— Κυρία μου, με συγχωρείτε !.. Μου φάνηκε, πώς ύποψήριτε !... Μπορώ άρά γ' να σας φανώ σέ κάτι, χορημιάς ;... Είμαι ο στρατηγός ντ' Γούρκ, του ύπουργείου των Στρατιωτικών !

— Εύχαριστώ, κύριε ! άσπασθήριτε άσφά έξέτη. Δέν έχω άνάγκη από τίποτε !

— Μά κυρία μου, άσπες κλάσει ! έμεινε ο στρατηγός. Ύποψήριτε, ποιά !... Είναι άσφά, έσημηκ, και δέν μπορείτε να μείνετε έδω !.. Δέν έινε πομπώτερο να γυρίσετε στο σπίτι σας ;... 'Ο σέξυγός σας, ίσως...

"Ο στρατηγός έπίσπιδε είχε προσέφυγε την λέξι επήγυρα, γιά να έξερραγίστη την κατάστασι ! "Άλλά ή άγνώστη άσπια τότε να γελή, ένα γέλιο άλλόκοτο και φευκό... "Έπειτα έβλεπε τα μάτια της, α' άνελάθηρι ξανιά σέ λυγμούς !

— Κυρία μου, άν με νομίζετε άδύνατο, άσπασύρομα ώραιοσι ; είτε ο στρατηγός λίγο περραγμένος.

Σπαώθηρι ύστερα δοθός, ύπεκλήθηρι, και ξανει να φύγη. Μά και ή κυρία σπαώθηρι άμείσως δοθή, σάν να εροδύταν τώρα να μείνη μόνη της ; έκεί...

— Θεέ μου !.. Θεέ μου !.. τραυίσει. Ή άπελάσκα ήταν άσφάσκη σάν τονό της φωνής της.

— Μά τί λόγο έχει αυτή ή θλίψη, που σας τυραννεί έτσι ; ώφθησε ο στρατηγός. Είπατε τόσο πολύ νέα, ώστε στην ήλικία σας όλα τα βάσανα έχουν γοργή τη θεραπεία τους !

— Καθόλου !.. στέναξε έξέτη. Καθόλου δέν συμβαίνει αυτό, γιά μένα !.. Ή δοσι μου ή θλίψη και τα δυά μου βάσανα είναι άγάρρητα και μεγάλα !.. "Αχ, πόσο θά ήθελα να πέθανω !

Και σάν να τον γνώριζε από καιρό το στρατηγό, ή νεαρή έξέτη κυρία, βάθισε πλάι του με ήπρησια και ήμισποσση... Συγγρόνος, έβλαψε κα' έφρασε διπλωδός στα μάτια της το κατακοσμημένο μαυρήλα της...

— Να πειθάνετε, λέξι ; φράναξε με συγκίνηση ο στρατηγός ντ' Γούρκ. Μά δέν σκέπτεσθε τί λήθη θα προένοιόσαστε έτσι στους δικούς σας ;... Δέν έχετε σέξυγο ;

"Η λέξι επήγυρος και τώρα, όπως και την πρώτη φορά, προκάλεσε ιδιόσπρη έξοση στη θελκτική έξέτη άγνώστη. "Ένας σπασμός την τάραξε σήγκορη...

— "Ω, κύριε ! δόγγησε. Δέν έχω πιά σέξυγο !.. Δέν θα τον ξαναδώ ποτέ μου !.. Ποτέ!.. Μά ποτέ !..

— "Α, ώστε έξέτησος λοιπόν σας κάνει να ύποψήριτε τόσο πολύ τώρα ;

— Να ! είτε με παραφορά, ή άγνώστη. Λύ-

τός !.. Είναι ένας άπιστος κα' άνεινέθητος άνδρας !.. Μά άπαιτεί, έξη μήνες σκεδόν μετά το γάμο μας, και με ποιά νομίζετε ;... Με ποιά ;...
 — Με ποιά, λοιπόν ; ώφθησε ο στρατηγός.

— "Ε, με την Κλαίρη, κύριε !.. Και ξάρετε ποιά είναι ή Κλαίρη ;... Είναι ή μονόκρητη και παιδική μου φίλη, ή αδελφή μου σχεδόν !

"Ο στρατηγός χαίρισε σέλλοισιμένος το μουστάκι του, και είτε ξεροβήζοντας:

— Χι !.. Χι !.. Βέβαια, είναι κοβαρό το πράγμα, άν είναι έτσι !.. 'Άλλά, κυρία μου, μήπως τυχόν κάποτε κανένα λάθος ;... Μήπως νομίζετε γιά προσόδα του σέξυγού σας, κανένα από κα' άσφω φέριτε της φίλης σας μαζί του ;... Μήπως ή θλίψη σας, σας κάνει να θλίπετε τα πράγματα από μαύρα ;... Και!..

"Η άγνώστη τον διέκοψε, κυττώντας τον με μάτια πρελλής.
 — Τι ;... Θέλετε να πείτε, πώς ίσως να γελάσκα ;... φράναξε. Μά γελούσκα ποτέ τα μάτια μου, με τα άσπια τους είδα να... να... φιλούσκα, και!..

— Να, ναι !.. παραδέθηρι με προσοπατη σοβαρότητα ο κώμος ντ' Γούρκ. Το πράγμα, καθώς βλέπω, είναι... τρομαρό !.. 'Άλλά μίν παραφύριστε ποτέ από τη λήθη σας, τόσο πολύ !.. 'Ο σέξυγός σας, ίσως...

— "Α, τον έχω ξεγράφηρι πιά τον άθλιο από την καρδιά μου ! διέκοψε ξανιά έξέτη, με έλλορηνη και βαθιν σπαρημιά.
 — Τόσο πολύ τον άρρακούσκατε, λοιπόν ;

— "Αν τον άγαπούσα !.. "Αν τον άγαπούσα με ρούσκα !.. Μά πόσος άλη την παιδική μου ήλικία, με το όνειρο και με την έλπίδα να τον παντρευτώ !.. Κι' ο άθλιος, έξη μήνες μετά το γάμο μας, γάμο από θεομιά κα' άμοιβάσα άγάπης, τόλαισε να...
 — Αημονήστε τη θλίψη σας, άγαπητή κυρία ! διέκοψε ο στρατηγός, διαρραίνοντας νευσιά το μουστάκι του. Παρηγορηθήρι !.. Δυστυχώς, σάν έντελώς ξέσος από έλμα, δέν έχω το δικαίωμα να άναμνήθω στα όσωνεισασό σας !.. Αυτό από μωροψιά να κάνω γιά σας, είναι να σας προσέφυρο το μετώκι μου να στηραχθήτε και να σας ύδηγίσω στους γονείς σας !.. Είναι πιά άσφά πιά γιά να μείνετε έτσι έξω, μόνη σας ! Ποσ κατοικούν λοιπόν οι γονείς σας ;

— Δέν έχω κανένα, σας είπα !.. Είμαι άσφρανή !.. Από έπαρση ήθελα έδω, και δέν έξοσ κανένα από Παρία !.. Μόνια την Κλαίρη είπα σάν κόσμο, καθώς κα'... ΕΚΕΙΝΟΝ !.. Μά τόσο...
 — "Ο στρατηγός ένοιώθη το τρομερό μετώκο της, να τρέμη άπάνω στο δικό του...
 — Λοιπόν, δέν έχετε κανένα δικό σας σπίτι, στο άσπιο να καταμύγετε ;
 — Κανένα, κύριε !
 Και προσήρισε άπάνω του τα μάτια της, με κάποια έμισποσση...

"Ο στρατηγός ήταν κατάκομος ! "Η άπόσπτη αυτή συνάντη, το μυστήριο της δροσσης νύχτας, ή θελκτική καλλονή της νεαρής έξέτης γυναικας που ήταν σχεδόν άσφια σάν μια άγγελική παιδούδα, ή ταραχή της, ή έγκαταλείψη στην τύχη της και στη θλίψη της... όλα αυτά...

"Όλα αυτά συγκρόνησαν το στρατηγό !.. Ή ιδέα να δόση στη νέα άσπια στο έγγυνο σπίτι του, πόρτα άπ' το μυαλό του άσπασαπια...
 "Άλλά... ή ήλικία του, ή θέσις του, ο άνδρισμός του, τον συγκράτησαν !

— Κυρία ! της ψιθύρισε, με θλίψη άλλα και άπορησασιά. Πιστήριτε με Πρώτες, ΠΡΕΠΕΙ να γυρίσετε άμέσως στο σπίτι σας και στόν... σέξυγό σας !

"Έξέτη, έσάλη, άποτραβήθηρι από το μερώτο του άπόσπια, κα' έκανε να φύγη, να φύγη μερωδία...

"Ο στρατηγός όμως, προλάβε να την άρραξη από το χέρι και της ξανάπε σοβαρά κα' έπιβλήτηναι:

— Μου κοπάζει πολύ, αυτή ή συμβουλή που σας δίνω, θελκτική μου κα' άγνώστη κυρία !.. "Όμως, έτσι από έπιβόλα το λογικό και ή τιμή !.. Ποιά θα πάτε ;... Θα γυρίζετε στους δόκιμους δλομάνηρι ; "Όχι !.. Πρέπει να γυρίσετε

